

פרשת משפטים

ורפא ירפא (כא, יט)

הרשות שנתנה בידי הרופאים לרפא העניקה להם התייחסות של כבוד בעיני בני אדם, עד כי משעה שהם פוסקים את פסוקם, שוב אין בני אדם מן השורה מתיימרים לחלוק על דעתם.

רבי זלמל'ה, אחיו של רבי חיים מוולוז'ין, ניצל את הכבוד הזה בעיני בני האדם על מנת להנצל מחשש עברה, ומעשה שהיה כך היה:

באחד הימים נקלע רבי זלמל'ה לבית עניים. בני הבית קבלו אותו בכבוד גדול, ומיד הזמין אותו בעל הבית לשבת ולאכול דבר מה. סרב רבי זלמל'ה להצעה והתנצל כי הרופא אינו מרשה לו לאכול. אם רופא אינו מרשה לאכול, אין טעם להפציר בו עוד פעם, שמא עלול הוא להנזק מכך - חשב בעל הבית והרפה ממנו. לאחר שיצא, שאל אותו מלווה מיהו הרופא שאינו מרשה לו לאכול? הרופא הוא הרמב"ם - השיב רבי זלמל'ה - הפוסק כי האוכל מסעודה שאינה מספקת לבעליה עובר על אבק גזל... אולם אלו הייתי אומר שאינני אוכל מן הטעם שהסעודה אינה מספקת, הם היו טוענים שיש להם מספיק, לכן טענתי שהרופא אינו מרשה לי, וכך לא התווכח אתי אף אחד...

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א